

Autor: Martin Kadlečík

Níže publikovaný rozhovor vznikl 20. dubna 2009. O den později byl publikován na mém blogu, na kterém vydržel zhruba den a půl a pak bylo administrátory (čti cenzory) blogu rozhodnuto o jeho smazání. Komu vadil rozhovor s Erikem Sedláčkem natolik, že dal příkaz k jeho odstranění, se asi nikdy nedozvím. Oficiální záminka cenzorů ke smazání rozhovoru byla, že rozhovor je v rozporu s kodexem blogera iDNES.cz a to konkrétně s bodem, kde je uvedeno: „Blogger nesmí propagovat ani vyjadřovat rasovou, národnostní, náboženskou ani jinou nesnášenlivost vůči jednotlivcům či skupinám osob, obzvláště pak vůči menšinám...“ Tento kodex byl údajně porušen odpovědí na 7. otázku, kde Erik Sedláček v jedné větě shrnuje knihu od D. Dukea *Moje probuzení*. Konkrétně se jedná o větu: „Duke v této knize boří všechny mýty o tzv. „rovnosti ras“ a mistrně odhaluje židovskou nadvládu nad západními národy.“ Zde stojí jistě za upozornění, že vydání této knihy podle Policie ČR není trestným činem.

Když jsem si četl mail, ve kterém mi je sděleno, že rozhovor byl smazán, vybavila se mi skladba od Karla Kryla Veličenstvo kat. V této skladbě Karel Kryl zpívá: „*Byl hrozný tento stát / když musel si se dívat / jak zakázali psát / a zakázali zpívat.*“ Je tragédií této země, že i dnes jsou písně Karla Kryla stále aktuální a nešvary minulého režimu, na které ve svých písních upozorňoval, jsou tu stále.

Na závěr bych chtěl poděkovat webům, které jsou svobodnější než blog.iDNES, netrpí přesměřovací politikou korektností, nevidí rasovou ani jinou nesnášenlivost tam, kde není, a tento rozhovor publikovaly.

Minulý čtvrtek, 16. dubna 2009, proběhl u Krajského soudu v Pardubicích **odvolací soud** s Erikem Sedláčkem a Liborem Budíkem ve věci vydávání internetového časopisu *Poslední generace*. V září loňského roku soud nižší instance v Havlíčkově Brodě odsoudil E. Sedláčka na tři roky vězení a Libora Budíka na dva roky. Krajský soud zrušil rozhodnutí okresního soudu v plném rozsahu a E. Sedláčka osvobodil a Libora Budíka odsoudil podmíněčně na 18 měsíců s odkladem na 2,5 roku. Osvobozeného Erika Sedláčka jsem opět požádal o rozhovor, který Vám přináším.

1. Ve čtvrtek 16. dubna 2009 Vás krajský soud v Pardubicích osvobodil ve věci vydávání internetového časopisu *Poslední generace*. Jak soud v Pardubicích probíhal?

Z hlediska průběhu to bylo celkem standardní soud. Za vypíchnutí stojí asi jen pár věcí. První humorná situace nastala, když jsem se pana Mareše, bývalého znalce na „společenskou zavadnost textů“ (ten krásný orwellovský název doporučuji přečíst nejméně dvakrát), zeptal na jeho proslulou kauzu Hamburk, kde **na studentském pobytu v ožralosti heiloval a zpíval „Die Fahne Hoch“**. Soudce mě ani nenechal doříct větu a začal řvát, že nenechá urážet svědka :-). Bohužel v tom hluku zaniklo, jak Mareš odpověděl, že to nebude komentovat. Taky odpověď, v tomto případě víc než dostačující. **Pokud si ale člověk**

uvědomí, že na základě Marešových posudků jsou odsuzováni lidé, kteří se dopustili - nebo údajně dopustili - stejného chování jako on sám, už to ztrácí na vtípnosti.

Jedna velká groteska byl výslech takzvané znalkyně na stylistiku, což byl jediný, médii tolik opěvovaný „důkaz“ proti mně. Když jí soudcem bylo řečeno, že v jednom konkrétním případě mě označila za autora textu, který byl ve skutečnosti překladem, spadla jí čelist a úplně bezelstně řekla: **„To byl překlad? Aha, tak to jsem ale nevěděla.“** Pak už silně znejistěla a mimo jiné ještě přiznala, že nedělala posudek na stylistiku všech článků v časopisech, ale jen těch, co jí předložila policie (jinak řečeno, tady to napsal Sedláček, tak nám udělej posudek na stylistiku, který to potvrdí). Přesto ale drze tvrdila, že si za posudkem na 100 % stojí. Naprosto se tak potvrdila nebezpečnost procesů stojících výhradně na jakýchsi posudcích - i když u soudu prokážete absolutní nesmysly v posudku, pokud znalec dál bude tvrdit, že je posudek správný - což bude samozřejmě tvrdit vždy - a soud nebude mít zájem soudit to věcně a podle zákona, nemáte šanci to jakkoliv zvrátit. Znalec si může napsat, co chce, nebo co mu je řečeno, že má napsat, a je naprosto nepostižitelný, leda v případě, že by vypracoval záměrně lživý posudek. Jenže nestačí, že posudek je lživý, museli byste mu prokázat úmysl lhát, což pochopitelně prokázat nelze. Mareš pro jistotu každou odpověď zahajoval slovy „podle mého názoru“ nebo „podle mých vědomostí“. **Pokud za důkaz u soudu platí něčí názor nebo vědomosti, tak už je jakákoliv obhajoba skutečně bezcenná.**

2. V minulém rozhovoru jste uvedl, že se jedná o politický proces vůči vaší osobě. To samé jste řekl ve Vaší závěrečné řeči u soudu v Pardubicích. Čekal jste, že od soudu odejdete jako nevinný člověk?

Ta závěrečná řeč byla velice stručná, pokud si vzpomínám, měla zhruba toto znění: „Je potřeba říct, že se od začátku jedná o politický proces. Ten soud v Havlíčkově Brodě byl loutkové divadlo, kde byl rozsudek napsán předem a v návaznosti na to se samozřejmě dá totéž předpokládat ohledně tohoto soudu. Pokud si ale tento systém myslí, že potlačí politickou opozici nebo dokonce pravdu zavíráním do kriminálu, tak to je na omylu. To je všechno.“

K druhé části otázky - maximální úspěch, který jsem pokládal za reálný, ale nepravděpodobný, bylo vrácení věci k soudu první instance. Zproštění jsem v žádném případě neočekával, byť těch pochybení a nesmyslů tam bylo tolik, že by to vydalo na knihu. V politických procesech nebývá standardní, že se něco soudí podle faktů a zákona, jak už dokázal soud v Havlíčkově Brodě. Toto byla výjimka, ale obávám se, že jen výjimka potvrzující pravidlo.

3. Co si myslíte o výroku soudkyně Šárky Pfeiferové: „Nemáme pochybnosti, že by k žalovanému jednání nedošlo, důkazy však nejsou použitelné.“

Na mě a nejen na mě celý ten proces působil přesně opačně - že těm soudcům je naprosto jasné, že jde o frašku a odsoudit to nechtějí. Jestli to chtějí nebo mohou říct do médií, to je

samozřejmě zase další věc.

4. Jak se na výrok soudu díval Váš právní zástupce a co říkal na výši trestu druhý obviněný Libor Budík?

JUDr. Kolja Kubíček byl spokojený, zproštění je z hlediska advokáta čistá výhra a těžko by mohl být nespokojen. Nevím, jaké zákulisní síly u tohoto soudu hrály nebo nehrály roli, ale pokud se to skutečně soudilo bez jakýchkoliv tlaků zvenčí, tak kvalita jeho odvolání na zhruba 30 stranách měla zásadní roli. Libor Budík byl asi také celkem spokojený. Dá se říct, že k tomu přišel jak slepý k houslím a svým přiznáním ke všemu, co chtěli hodit na mě, jim udělal minimálně v počátečních fázích vyšetřování čáru přes rozpočet. Nakonec jim nezbylo, než si vypomoci takzvanými posudky na stylistiku, ale o tom jsem už mluvil. Nebýt snah zlikvidovat mě, o žádnou Poslední generaci by nikdy nikdo ani nezavádil a Libor by neměl ani podmínku. V normální zemi by nikdo nemohl být za vydávání časopisu ani souzen, natož odsouzen, ale to už je zase jiné téma.

5. Ve čtvrtek padnul rozsudek, proti kterému již nelze podat řádné opravné prostředky. Jak se s odstupem času díváte na celou kauzu kolem časopisu Poslední generace?

Ze všech okolností vyšetřování i průběhu prvoinstančního soudu bylo naprosto jasné, že to je politický proces ne vůči Poslední generaci, ale vůči mně osobně. Prostě se mě chtěli zbavit. Za všechno bych připomenul například to, že jsem šel na vazbu kvůli ovlivňování (neexistujících) svědků, kdežto Budík, stíhaný v téže věci, na vazbu nešel. To nemá logiku – pokud můžu ty jejich imaginární svědky ovlivňovat já, tak přece může i on. Nebudu čtenáře unavovat výčtem x dalších dílčích věcí dávajících dohromady celou mozaiku, ale byly by jich jistě desítky.

Musím přiznat, že v tom odvolání u krajského soudu nemám úplně jasno. Opravdu nevím, jestli se ti soudci vzepřeli tlaku na mé odsouzení, nebo jestli tam žádný takový tlak nebyl, protože to někdo po tom Havlíčkově Brodě už považoval za jasné a podcenil to, nebo v tom hrálo roli něco úplně jiného. Tohle se asi nikdy nedozvíme.

6. Existují v České republice ještě nějaké jiné kauzy, které byste označil za politicky motivované, a nebo tento případ je jediný?

Určitě to byl v poslední době případ odsouzených za prvomájovou demonstraci v Brně, kde svolavatel dostal 2 roky natvrdo a několik dalších lidí dostalo 20 měsíců natvrdo a nižší tresty jen za to, že drželi transparent s nápisem národní odpor. Před pár dny jsem se zase dočetl, že byl obviněn svolavatel demonstrace v Plzni za větu „společně za myšlenku nacionálního socialismu“. Tyhle případy budou pochopitelně přibývat. Myslím, že se čím dál víc lidí pod vládou dnešních bolševiků začíná cítit ještě hůř než za těch minulých. Tehdy byly aspoň férově nastavené mantinely – nesmíš kritizovat stranu, nesmíš kritizovat SSSR atd. Bylo to jasné a jednoznačně dané a ten režim to takto otevřeně hlásal. Dnes nesmíš kritizovat Židy a nic, co s nimi souvisí – to je jasné, to je posvátná kráva systému číslo jedna, ale dokonce ani

to tento režim takto explicitně neřekne. Pak samozřejmě ve druhém a dalších sledech nesmíš kritizovat cikány, přistěhovalce, buzeranty atd. Ale že držíš někde nějaký transparent a někdo až zpětně rozhodne o tom, že je zakázaný a půjdeš za to sedět – opravdu někdo kvůli tomuhle cinkal klíči na náměstí? Dva roky za názor, když se za těžké ublížení na zdraví nebo milionové podvody dávají podmínky, to je výsměch.

Dalším typickým znakem represí systému z poslední doby je to, že se tyto případy začínají mediálně tutlat, aby se o nich lidé vůbec nedozvěděli. Už kolem těch kluků z Brna bylo skoro úplné mediální ticho. V jednom článku jsem napsal: „Pro tento systém je maximálně nežádoucí, aby snad někdo z řad běžné veřejnosti začal uvažovat o tom, že se v tzv. „demokracii“ chodí do vězení za pořádání demonstrace nebo držení transparentu, ačkoliv v 60. a pozdějších letech za totéž nedávali dva roky ani komunisti a v dnešní době není nijak výjimečným trestem za loupežné přepadení nebo těžké ublížení na zdraví podmínka, případně za zabití rok nepodmíněně. Možná, jak by řekli instalátoři New World Order, na povýšení ideozločinu nad všechny ostatní zločiny „česká veřejnost ještě není připravená“.“

7. O nastávajícím víkendu přijede do České republiky bývalý člen Ku Klux Klanu a poslanec za Republikánskou stranu USA David Duke. Chystáte se na jeho přednášku? A pokud jste již četl jeho propagandistickou (jak se uvádí v anotaci) knihu *Moje probuzení*, která nedávno vyšla v češtině, co si o této knize myslíte?

Na jeho přednášku se chystám a těším. *Moje probuzení* jsem četl už před několika lety a je to jedna z nejlepších věcí, co jsem kdy vůbec četl. Duke v této knize boří všechny mýty o tzv. „rovnosti ras“ a mistrně odhaluje židovskou nadvládu nad západními národy. Její přečtení můžu každému jedině doporučit. Samozřejmě jako všemu, co je pravdivé, dávají i této knize přívlastky antisemitská, rasistická a podobně. Ale všimněte si, že nikdy neřeknou, v čem přesně nemá pravdu. Nikdy neřeknou, že Duke předkládá na str. 450 tvrzení XY a to není pravda z důvodů YX. Jenom lžou, pomlouvají a překrucují, protože tváří v tvář pravdě se nic jiného dělat nedá. Jedině mlčet, jenže to nedovedou. Dokonale to předvedli v jedné reportáži na Primě, kde prohlásili, že Duke tuto knihu označil za malý *Mein Kampf* – přitom ve skutečnosti toto o Dukově knize prohlásil Žid Foxman z ADL. Když se jim to hodí, klidně označí den za noc a bílou za černou. Dukova kniha v tomto leckomu může otevřít oči.

8. Je ještě něco, co byste chtěl čtenářům sdělit?

Už ve starých Protokolech sionských mudrců stojí: „Není pro nás nic nebezpečnější, než osobní iniciativa. Když je vybavena tvořivou silou ducha, je mocnější než milion těch, mezi které jsme zaseli rozkol.“ Díky všem, kdo tuto iniciativu mají a nevzdávají to ani navzdory všelijakým ústrkům a terorizování současným režimem.

Děkuji za rozhovor.

Redakce si vyhrazuje právo nesouhlasit s některými pasážemi textu, zejména s některými závěry na jeho konci. Domníváme se však, že přesto zůstává vynikajícím zdrojem pro pochopení fungování dnešní zpolitizované justice. Stejně tak se domníváme, že není možné

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

vylučovat z diskuse na základě subjektivního morálního předsudku, vydávaného za objektivní kritérium pravdy. Bavíme-li se o problémech vztahů k Izraeli, kriminality menšin apod., nelze z této diskuse slušné názory i tzv. „bílých nacionalistů“ vylučovat. Jedna z konstituujících myšlenek Délského potápěče byl je a zůstává boj za svobodnou ideovou diskusi.